

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.10. Sacræ Crucis exercitus redit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A C. 1270.

§. X.

Sacræ crucis exercitus redit.

p. 464. 516.

Vix expiraverat, cum adveniens in castra Siciliæ Rex Carolus afflictas copias præsentia constantiaque sua erexit. S. Regis corpus in membra sectum, hæc in aquis cocta, separatæ carnes, ossa conservata sunt ex more illius seculi. Rex Carolus cor, viscera, & carnes petiit, ac postea in Abbatia Montis Regalis prope Panormum humari iussit. Ossa cistæ immissa sunt, in Galliam deferenda. Proceres omnes jurisjurandi religione fidelitatem suam novo Franciæ Regi Philippo obstrinxere, cui dein cognomen Audacis est additum: habebat annos viginti quinque, ac quindecim regnavit.

Duchesne
p. 521.

522.

Commiffæ sunt denuo aliquot pugnae, in quibus victores Galli Tunetum capere potuissent: sed satius esse putabant decem annorum inducias pangere, quæ 30 Octobris fiebant his conditionibus. Franciæ Regi ac Baronibus compensabuntur omnes sumptus itineris. Tuneti portus gratis patebit commercio, cum antea negotiatores decimam eorum, quæ advenxerant, partem dependissent. Rex Tunetanus Regi Siciliæ tributum annuum quod antecessores ejus tulerant, dabit. Cunctos Christianos e carcere ac servitu-

te dimittet, eisque liberum religionis exercitium concedet. Nempe Tuneti dabatur cœnobium Ord. S. Dominici, & magna Christianorum multitudo, qui Saracenorum mancipia erant, & in templa quotidie se congregabant. Rex autem omnes in vincula conjici jusserat comperto exercitus Gallici suas in terras adventu. Porro ita transactum est, ut Christianis deinceps in præcipuis regni Tunetani urbibus habitare, omnis generis bona etiam immobilia possidere, tributis excepto illo, quod Christiani libertate præditi solvere consuevissent, esse immunes, ibi templa, in quibus Evangelium palam explicaretur, condere, & baptismum accipere liceret iis, qui vellent.

Eduardus Angliæ Regis filius natu major cum Edmundo fratre suo, numeroque nobilium pro terra sacra pugilum advenit, cum illa pacta vix jam confecta essent. Quæ gravissime ferens, ad Gallos, Num crucem induimus, ajebat, & huc convenimus, ut cum ethnicis pacifceremur? Absit longissime! Iter Hierosolymam apertum & facile nobis est. Illi reponerant: Haud possumus a pactione recedere: redeamus in Siciliam! & tracta hyeme Ptolemaidem ire poterimus. Displicuit Eduardo hæc sententia: nec particeps esse voluit pactionis aut ethnicorum pecuniæ, quam detestabilem reputabat:

N n 2

putabat:

Sæcul. XIII.

A. C. 1270.

Spicil. to. 2.

p. 562.

to. 11. p. 560.

Knyght.

1456.

Sæcul. XIII. putabat : sed Gallis Principibus magno
 A.C. 1270. acceptis convivio, in suo se tentorio con-
 tinebat. Sequi tamen eos in Siciliam,
 & hyemem ibi agere cogebatur.

Duchesne
 p. 522.
Spicil. t. 2.
 p. 565.

Classis Gallica die Veneris 21 No-
 vembris Drepanum attigit, ubi tempesta-
 te horribili concussa naves plurimas, ac
 vectores quater mille circiter amisit. Sic
 puniisse Deus neglectum in Palæstinam
 iter visus est Anglis. Porro novus Rex
 Philippus in Franciam reverti statuerat,
 quia morbi copias attenuaverant nimis
 quam ut eas in novam expeditionem e-
 duceret; ac Legatus, qui easdem in ter-
 ram sacram comitaretur, deerat: maxi-
 me vero illum, ut id consilium caperet, im-
 pulerant litteræ amborum regni Admini-
 stratorum Matthæi Abbatis ad S. Diony-
 sium & Simonis Neellæ Domini reditum
 urgentium. Die Martis 25 Novembris
 D. Catharinæ sacro Reges ac Proceres
 qui Drepani erant, congregati jurejuran-
 do se adstringebant, ut post triennium die
 S. Mariæ Magdalænæ, scilicet 22 Julii an-
 1274 ad petendam terram sacram parati
 eodem in portu comparerent, exceptis il-
 lis, qui haberent excusationem a Rege
 Franciæ approbatam. Hunc Principem
 quindecim porro dies hæerere Drepani co-
 gebat morbus Theobaldi Navarræ Regis
 affinis sui, qui die lunæ 4 Decembris vi-
 tam ibi posuit. Philippus suum iter ter-
 ra

ra prosequens transmissio Messanæ freto Sæcul. XIII.
 Italiam peragrabat. A.C. 1270.

§. XI.

Errores Parisiis condemnati.

Parisiis multos errores, quos aliqui Phi-
 losophiæ ac Theologiæ Professores
 in suis docebant scholis, damnavit Epis-
 copus Stephanus Temperius. Illi sic so-
 nabant. Intelligentia est eadem cunctis
 in hominibus. Voluntas humana agit
 ex necessitate. Quæcunque hic inferius
 fiunt, cælestibus e corporibus necessario
 pendent. Mundus semper, primus ho-
 mo nunquam fuit. Anima, cum sit for-
 ma hominis, una cum corpore corrup-
 pitur. Anima a corpore disjuncta ignis
 corporei vim non sentit. Liberum arbi-
 trium est animi proprietas, quæ non agit,
 sed patitur, & ab objecta sibi re desidera-
 bili non potest non moveri. Deus haud co-
 gnoscit singularia, immo nihil præter-
 quam seipsum. Actiones humanas non
 regit divina providentia. Deus a morte
 & corruptione tueri nequit, quod huic aut
 illi est obnoxium. Episcopus, cum Do-
 ctiores multos convocasset, de eorum con-
 silio cunctos errores illos condemnavit
 die Mercurii ante festum S. Nicolai nem-
 pe tertio Decembris anno 1270. Hic
 cernimus, qua de causa S. Thomas cæ-

Duboulai
to. 3. p. 93. 7.
Bibl. pp.
Paris. to. 4.
p. 1143.

Nn 3 terique